

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Martina Bobáka v právní věci

žalobce: **Ing. J. D.**
bytem X
trvale bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D.
sídlem Slavíkova 23, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

za účasti: **1) JUDr. A. V.**
bytem X

2) P. V.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2023, č. j. MHMP 418019/2023, ve znění opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2023, č. j. MHMP 546334/2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
 - II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
 - III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
 - IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného z 25. 2. 2023. Tím žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil usnesení Úřadu městské části Prahy 8 (dále jen „**stavební úřad**“), kterým byla zamítnuta žádost o prodloužení lhůty k provedení úkonu a podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu bylo zastaveno řízení o žádosti o dodatečné povolení oplocení jižní (a části západní a východní) hranice pozemku parc. č. XA v k. ú. X. Důvodem pro vydání opravného rozhodnutí z 15. 3. 2023 bylo chybné označení usnesení o zastavení řízení v původním výroku – správně se jedná o usnesení ze dne 3. 12. 2021, č. j. MCP8 498548/2021 (původní odvolací a opravné rozhodnutí dále společně jako „**napadené rozhodnutí**“)
2. Posuzovaná věc má kořeny již v roce 2014, kdy stavební úřad při několika kontrolních prohlídkách zjistil, že V. D., původně jediná vlastnice pozemku parc. č. XA v k. ú. X (dále jen „**pozemek**“) a matka nynějšího žalobce, nechala na západní, východní a jižní hranici pozemku bez jakéhokoli povolení nebo opatření stavebního úřadu provést stavbu betonového oplocení. Stavební úřad na základě její žádosti rozhodnutím ze dne z 24. 9. 2015 dodatečně povolil stavbu v rozsahu oplocení západní, východní a jižní strany pozemku. Žalovaný ovšem toto rozhodnutí zrušil z důvodu porušení § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, neboť stavební úřad nezačal z moci úřední řízení o odstranění stavby a rovnou vedl řízení o jejím dodatečném povolení. Při pozdější kontrolní prohlídce stavební úřad zjistil, že černá stavba oplocení při jižní hranici pozemku byla nahrazena novou černou stavbou (opět šlo o betonové oplocení) blíže hranici s pozemkem parc. č. XB ve vlastnictví L. a J. H.
3. V. D. poté podala dne 27. 2. 2017 novou žádost o dodatečné povolení stavby – nyní samostatně jižní části oplocení (společně s 1 polem západní a 2 poli východní); vedle toho požádala samostatně o dodatečné povolení zbývajících částí oplocení západní a východní hranice pozemku. Žalobce se dne 9. 10. 2017 jako nový spoluvlastník pozemku (společně dále též jako „**stavebníci**“) k žádosti připojil. Přípisem z 22. 1. 2018 byli stavebníci vyzváni k doplnění žádosti o doklady nutné pro dodatečné povolení stavby. V této výzvě se mj. uvádělo, že dokumentaci je nutné upravit podle stávajícího stavu stavby a platné legislativy, vč. kompletní výkresové části.
4. Stavební úřad poté při ústním jednání na místě stavby zdokumentoval oplocení a identifikoval rozpory s předloženou dokumentací, vyhotovenou 1/2018, revidovanou 4/2018. Podle něj dokumentace neodpovídá skutečnému provedení stavby (např. výškou, pohledově, podezdívkou pod plotem, vyčnívajícími sloupky, terénními úpravami; viz protokol z 11. 9. 2018, č. j. MCP8 221844/2018). Na rozpory projektové dokumentace se skutečným provedením stavby upozorňovaly i osoby zúčastněné na řízení. Stavební úřad posléze rozhodnutím z 17. 9. 2018 žádost o dodatečné stavební povolení zamítl – uvedl, že stavba je postavena v nezastavitelném území a že oplocení neodpovídá předložené dokumentaci (viz výše); stavba je navíc v rozporu s pražskými stavebními předpisy (nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy).
5. K odvolání stavebníků žalovaný toto rozhodnutí zrušil a věc stavebnímu úřadu vrátil k novému projednání. Stavební úřad se podle žalovaného měl jako předběžnou otázkou zabývat existencí pozemkové služebnosti chůze a jízdy k pozemku ve prospěch pozemků parc. č. XC a XD ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení, s níž stavba oplocení Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

kolidovala (rozhodnutí ze dne 18. 11. 2019, č. j. MHMP 2322950/2019). Stavební úřad proto později řízení přerušil do doby pravomocného ukončení řízení o občanskoprávním sporu mezi stavebníky a osobami zúčastněnými na řízení. Po pravomocném rozhodnutí zdejšího soudu (ze dne 2. 12. 2020, č. j. 18 Co 123,124,780/2020 - 724), dle jehož závěrů sporná služebnost existuje v rozsahu dvou metrů po celé jižní straně pozemku, stavební úřad pokračoval v řízení. Přípisem z 6. 8. 2021 vyzval stavebníky k doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby o dokumentaci podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., z níž bude zřejmý rozsah předmětu řízení (v podrobnostech viz níže).

6. Žalobce požádal 1. 10. 2021 o prodloužení lhůty k předložení doplněné dokumentace, stavební úřad mu vyhověl. Poté dne 3. 12. 2021 o prodloužení lhůty požádal znovu, a to do 31. 1. 2022. Poslední žádost o prodloužení lhůty stavební úřad výrokem 1 usnesení o zastavení řízení zamítl. Výrokem 2 řízení, týkající se jižní strany oplocení, zastavil. V odůvodnění poukázal na zjištění ohledně nedostatků projektové dokumentace (viz výše) a uzavřel, že stavebníci neodstranili vady žádosti, přičemž citoval obsah výzvy z 6. 8. 2021.
7. Žalobce se zastavení řízení bránil odvoláním, jemuž žalovaný nevyhověl. V napadeném rozhodnutí poukázal na průběh jednotlivých řízení a zdůraznil, že žalobce byl již dříve podrobně seznámen s tím, jaké konkrétní podklady má pro dodatečné povolení stavby předložit. Žalovaný se tak neztotožnil s odvolací námitkou, podle níž výrok „*dokumentace je neúplná*“ je neurčitý a stavební úřad nikdy stavebníkovi nesdělil, jaké nedostatky v dokumentaci spatřuje. Vedle toho opřel žalovaný své závěry též o skutečnost, že z katastru nemovitostí i ze závěrů civilních soudů vyplývá, že je předmětný pozemek zatížen věcným břemenem, které brání dodatečnému povolení stavby oplocení.
8. Obdobně stavební úřad a posléze i žalovaný postupovali v případě řízení ve věci západní a východní strany oplocení. Proti jejich postupu se žalobce u zdejšího soudu bránil rovněž správními žalobami (vedenými pod sp. zn. 10 A 84/2023 a 10 A 85/2023). Obě tyto žaloby soud zamítl jediným rozsudkem ze dne 29. 9. 2023, č. j. 10 A 84/2023 - 53.

II. Obsah žaloby

9. Žalobce namítl, že kolize dodatečně povolovaného oplocení se služebností vážnoucí na pozemku nemůže být důvodem pro zastavení řízení. Mohlo jít nanejvýš o důvod pro zamítnutí žádosti, jelikož jde o otázku meritorního posouzení. Žalovaný navíc sám přiznal, že rozsudek zdejšího soudu č. j. 18 Co 123,124,780/2020 - 724, jímž byla potvrzena sporná služebnost, byl zrušen rozsudkem Nejvyššího soudu z 29. 6. 2022, č. j. 22 Cdo 1407/2021 - 933. Žádné pozdější rozhodnutí vydané v této věci ve správním spisu obsaženo není.
10. Jako důvod pro zastavení řízení neobstojí ani údajné neodstranění vad žádosti. Žalobce je přesvědčen, že předložil dokumentaci rozsahem i obsahem odpovídající vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „**vyhláška 499/2006 Sb.**“) i druhu stavby. Byl z ní zřejmý předmět řízení i soulad stavby s právními předpisy. Žalobce namítl, že stavební úřad ani žalovaný, přestože to v odvolání namítal, neuvedli důvody, pro které předložená dokumentace odporuje právním předpisům nebo je neúplná, resp. v čem nedošlo k odstranění tvrzených vad žádosti. Obě správní rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že řízení o žalobcových žádostech byla zastavena kvůli neodstranění jejich vad. Pouze nad rámec tohoto důvodu žalovaný poukázal Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

na skutečnosti vztahující se k existenci věcného břemene. Žalobce v žalobě navíc odkazuje na rozsudky, jež byly překonány dalším pravomocným rozsudkem zdejšího soudu v odvolacím řízení.

12. K druhému bodu žaloby žalovaný připustil, že je povinností stavebního úřadu vyzvat stavebníka k odstranění vad žádosti, stejně jako to, že výzva stavebního úřadu k odstranění vad žádosti nebyla dostatečně konkrétní. Žalobci byly nedostatky předložené dokumentace známy z celého průběhu řízení, neboť věděl, že faktický stav neodpovídá dokumentaci, např. kvůli tomu, že výška oplocení přesahuje 2 m a oplocení neodpovídá ani dokumentované modelové situaci. Proto nepovažoval za nutné prvostupňové rozhodnutí ani přes pouhý obecný odkaz na vyhlášku 499/2006 Sb. rušit. Navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

13. Osoby zúčastněné na řízení ve svých obsahově shodných vyjádřeních uvedly, že černá stavba zasahuje do rozsahu služebnosti, kterou využívají jako jedinou přístupovou cestu ke svému rodinnému domu. Připomněly, že nesouhlasily již s původní černou stavbou oplocení, za což se jim stavebníci mstí. Spornou služebnost nechali vymazat na základě živých údajů z katastru nemovitostí (o existenci této služebnosti probíhá občanskoprávní spor) a bez povolení postavili nové (nyní posuzované) oplocení, které ponechalo osobám zúčastněným na řízení pro přístup k jejich nemovitosti koridor o šířce pouhých 0,5 metru. Osoby zúčastněné tak se svými dětmi nemohou plnohodnotně užívat vlastní rodinný dům již od roku 2016 a namísto toho musejí žít v nájemním bydlení. K důvodnosti žaloby osoby zúčastněné ve shodě se žalovaným uvedly, že si žalobce musel být dobře vědom toho, jaké náležitosti musí mít dokumentace potřebná pro dodatečné povolení stavby. Zastavení řízení podle nich obстоjí také s ohledem na existenci služebnosti.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Následně soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, jimiž je vázán (jakož i z pohledu vad, k nimž by byl povinen přihlížet z úřední povinnosti), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].
15. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož účastníci s takovým postupem nevyjádřili nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny nezbytné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spise, jímž se dokazování dle ustálené judikatury neprovádí (nad rámec správního spisu strany žádné důkazy ani nenavrhovaly).
16. Podstatou sporu v této věci bylo splnění podmínek pro zastavení řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby – jižní části oplocení pozemku ve vlastnictví žalobce a jeho matky. Tu, stejně jako západní a východní část, postavili bez náležitého povolení či opatření vyžadovaného stavebním zákonem.
17. Ve věci bylo nejprve vedeno řízení o odstranění stavby ve smyslu § 129 stavebního zákona. Soud připomíná, že stavebník nebo vlastník stavby může v rámci tohoto řízení požádat o její dodatečné povolení, což žalobce se svou matkou učinil. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115 (§ 129 odst. 2 stavebního zákona). Stavbu lze obecně dodatečně povolit, pokud se prokáže, že a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem (§ 129 odst. 3).

18. V případě, že některá z těchto podmínek není splněna, stavební úřad žádost o dodatečné povolení stavby zamítne. V tomto případě se stavební úřad k meritornímu posouzení ani nedostal, neboť uzavřel, že žalobce s matkou neodstranili podstatné vady žádosti (nedostatky projektové dokumentace), jež bránily pokračování v řízení. Proto jej podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí doplnil, že dodatečnému povolení stavby brání rovněž existence služebnosti. Soud přitom musí žalobci přisvědčit, že existence věcného břemene nemůže být důvodem pro zastavení řízení. Tato otázka totiž spadá do meritorního posouzení žádosti. Zároveň ovšem platí, že existenci věcného břemene žalovaný koncipoval jako další důvod nedůvodnosti odvolání žalobce, vedle nedostatků projektové dokumentace. Rovněž tímto „zastavovacím“ důvodem se přitom zabýval a závěr stavebního úřadu aproboval. Pokud by primární důvod pro zastavení řízení nyní obstál, nemohlo mít popsání dílčí pochybení žalovaného vliv na zákonnost jeho rozhodnutí.
20. Soud se tak zabýval zákonností zastavení řízení z důvodu neodstranění vad žádosti, konkrétně nedostatků projektové dokumentace.
21. V této souvislosti soud upozorňuje, že podle § 86 odst. 4 věty první a obdobně i podle § 111 odst. 3 věty první stavebního zákona platí, že pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve stavebníka k jejímu doplnění a řízení přeruší. Toto ustanovení navazuje na § 45 odst. 2 správního řádu, podle nějž nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě. O vadu žádosti o dodatečné povolení stavby se nepochybně jedná také v případě, že projektová dokumentace neobsahuje povinné údaje, resp. není zpracována v rozsahu předepsaném prováděcím předpisem (srov. Macháčková, J. a kol. *Stavební zákon. Komentář*. 3. vydání. Praha C. H. Beck, 2018; komentář k § 86 a 111).
22. Stavební úřad ve výzvě k odstranění vad podání ze dne 6. 8. 2021 stavebníky poučil, že žádost byla podána bez předepsaných náležitostí a neposkytuje dostatečný podklad pro své posouzení. Vyzval žalobce k tomu, aby ji doplnil „o dokumentaci stavby, jejíž rozsah a obsah bude v souladu s přílohou č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Z dokumentace musí být jednoznačně zřejmý rozsah předmětu řízení. Tento požadavek vyplývá z ustanovení § 86 stavebního zákona. Zároveň musí být v dokumentaci uveden soulad stavby s platnými předpisy (§ 129 odst. 3 stavebního zákona)“. Stavební úřad zároveň poučil žalobce o tom, že v případě nedoplnění žádosti bude řízení o ní zastaveno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

23. Žalobce na tuto výzvu reagoval opakovanými žádostmi o prodloužení lhůty, první z nich stavební úřad vyhověl, druhé nikoli. Žalobce se přitom v těchto podáních vůbec nedožadoval konkretizace výzvy, tj. upřesnění toho, v jakém stavu má projektovou dokumentaci předložit. Přestože tedy výzva nebyla zcela určitá (a obsahovala zřejmý omyl v psaní, pokud jde o identifikaci vyhlášky 499/2006 Sb.), ze správního spisu nevyplývají žádné indicie, že by žalobce nevěděl, co má předložit – v této věci ostatně žalobce neurčitost výzvy explicitně nenamítá.
24. Žalobce brojí proti tomu, že usnesení o zastavení řízení ani napadené rozhodnutí nespecifikují, v čem jím předložená dokumentace nesplňuje požadavky právních předpisů – jsou proto podle něj nezákonná a nepřezkoumatelná.
25. Soud musí žalobci přisvědčit potud, že napadené rozhodnutí skutečně neobsahuje konkrétní popis nedostatků žádosti, resp. projektové dokumentace. Žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 4) jen rekapituloval, že podle stavebního úřadu nebylo možné ověřit skutečný stav stavby a soulad s právními předpisy, a k vlastní námitce žalobce uvedl jen tolik (str. 5-6), že žalobci byl obsah dokumentace pro dodatečné povolení oplocení nutně znám již od počátku, kdy stavební úřad stavbu dodatečně povolil (později zrušeným) rozhodnutím z 24. 9. 2015. Následně měl o tom stavební úřad stavebníka opětovně poučit ve výzvě z 21. 6. 2017 (jež nakonec vyústila v zastavení řízení o žádosti z důvodu nedoplnění vyžadovaných příloh rozhodnutím žalovaného z 21. 2. 2019). Vedle toho žalovaný odkázal taktéž na obsah výzvy z 22. 1. 2018, jež se týkala přímo jižní části oplocení. Z ní citoval poučení stavebního úřadu adresované žalobci, podle něž dokumentace musí být zpracována v souladu s přílohou č. 1 k vyhlášce 499/2006 Sb., včetně kompletní výkresové části, a podle něž je třeba dokumentaci upravit podle stávajícího stavu stavby a podle platné legislativy, jakož i doložit aktuální závazná stanoviska dotčených orgánů a soulad stavby s § 129 odst. 3 stavebního zákona.
26. Jakkoli je zřejmé, že žalovaný danou otázku reflektoval (zcela ji nepominul), v obecné rovině nelze takové odůvodnění označit za dostatečné. Jestliže je řízení o žádosti zastaveno pro neodstranění jejích vad, pak z rozhodnutí musí být zřejmé, jaké konkrétní vady žádost měla a proč kvůli nim nebylo možné v řízení pokračovat. Jen takové odůvodnění totiž zajistí účinnou kontrolu věcné správnosti a zákonnosti rozhodnutí správních orgánů ze strany soudu. Nehledě na to, že výzva z 21. 6. 2017 ani rozhodnutí z 21. 2. 2019 nejsou součástí správního spisu v této věci (týkaly se jiných částí oplocení) a výzva z 22. 1. 2018 rovněž neobsahuje konkrétní požadavky na projektovou dokumentaci.
27. Soud ovšem nemohl přehlédnout – a zde žalobce již pravdu nemá – že stavební úřad v průběhu tohoto řízení opakovaně konkrétní nedostatky projektové dokumentace identifikoval. Činil tak v protokolu z ústního jednání z 11. 9. 2018, oznámení o pokračování řízení z 15. 4. 2021 a zejména i v samotném usnesení o zastavení řízení. Na straně 2 a 3 popsal, že se stavba nachází v nezastavitelném území (funkční využití PS – sady, zahrady a vinice) a vyjmenoval i konkrétní rozpory mezi faktickým stavem a projektovou dokumentací: stavba svou výškou a provedením přesahuje uváděnou max. výšku 1,97 m, místy je provedena podezdívka ze ztraceného bednění, která byla dosypána zeminou, aby oplocení působilo dojmem, že je umístěno na rostlém terénu. Na základě měření bylo zjištěno, že výkresová část předložené dokumentace znázorňuje ve výkresu č. 1 jižní pohled na oplocení o konstantní výšce, což není pravdivé; zejména u západního a východního rohu byla naměřena výška 2,62 m. Další rozpor byl shledán v tom, že vrchní

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

hrana oplocení v dokumentaci lícuje se sloupky, které jsou ukončeny ve stejné výšce, přičemž sloupky reálně převyšují vrchní hranu desek o 0,5 m.

28. Jakkoli tyto nedostatky stavební úřad přdestřel v rámci popisu průběhu řízení a vztahoval je k tomu, že žádost stavebníků původně zamítl (rozhodnutí z 17. 9. 2018, které bylo později zrušeno), identifikované nedostatky jsou zcela zřejmé. Z ničeho se přitom nepodává, že by se náhled stavebního úřadu později změnil. Proto lze akceptovat i stručný závěr na str. 4 usnesení, v němž stavební úřad pouze citoval obecné znění výzvy z 6. 8. 2021. Pakliže stavební úřad hovořil o *vyhlášce č. 503/2006 Sb., o dokumentaci staveb*, je zřejmé, že šlo o pouhý omyl v psaní, nepochybně totiž myslel vyhlášku 499/2006 Sb., která upravuje dokumentaci staveb a která rovněž obsahuje přílohu č. 1 stanovující obsah a rozsah projektové dokumentace. Otázky může vyvolávat snad jen skutečnost, že původně bylo řízení na základě stejné projektové dokumentace (z 1/2018, revidované 4/2018) ukončeno meritorně, zatímco později bylo řízení pro vady řízení zastaveno. Pro účely nynějšího soudního přezkumu je však rozhodná jen otázka důvodnosti zastavení řízení, k čemuž jistě nedostatky žádosti v podobě neodpovídající projektové dokumentace vedou – pozdější postup stavebního úřadu byl nadto ve skutečnosti pro stavebníky příznivější, neboť je nejprve (jak mu to ukládá zákon) na nedostatky upozornil, aniž ve věci meritorně rozhodl a žádost zamítl.
29. Pro soud je dále podstatné, že usnesení o zastavení řízení a napadené rozhodnutí tvoří z pohledu soudního přezkumu jeden celek. Odůvodnění obou rozhodnutí proto nelze hodnotit izolovaně. Žalovaný přitom odpovídající odvolací námitku reflektoval, obecně poukázal na to, co stavební úřad projektové dokumentaci vytýkal a upozornil na dosavadní průběh celé věci a jednotlivé výzvy, jež žalobce napříč různými řízeními dostal. K tomu pak přistupuje odůvodnění usnesení o zastavení řízení, které, byť v rámci narativní části, identifikuje konkrétní nedostatky dokumentace – jako celek nelze obě správní rozhodnutí hodnotit jako nepřezkoumatelná.
30. Jakkoli by v případě obou rozhodnutí byly namísto preciznější a přesvědčivější úvahy správních orgánů, je nutné připomenout, že nepřezkoumatelností trpí jen takové rozhodnutí, které skutečně nelze objektivně přezkoumat (rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016 - 24). Správní rozhodnutí může být navíc nepřezkoumatelné jen tehdy, brání-li soudnímu přezkumu v mezích žalobních bodů (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, č. 2288/2011 Sb. NSS).
31. Základní námitku žalobce, že mu správní orgány nesdělily konkrétní nedostatky projektové dokumentace, přitom soud výše vyvrátil. Přinejmenším stavební úřad totiž přdestřel konkrétní důvody, pro které předložená projektová dokumentace nemůže obstát, tj. proč neodpovídá skutečnému provedení stavby a v důsledku tak neodpovídá ani požadavkům přílohy č. 1 vyhlášky 499/2006. Soud přitom považuje za klíčové, že žalobce zároveň netvrdí, že jeho žádost netrpěla těmi konkrétními nedostatky, které stavební úřad identifikoval, případně že tyto nedostatky nebránily pokračování v řízení. Omezil se pouze na ryze vágní konstatování, že „(byla) předložena dokumentace v rozsahu a obsahu odpovídající příslušné vyhlášce (č. 499/2006 Sb.), jakož je z ní i zřejmý předmět řízení a soulad stavby s právními předpisy“ a že „rozsah a obsah dokumentace odpovídají druhu stavby, kterým je jen oplocení pozemku (navíc prefabrikované)“ (str. 5 žaloby). Závěry žalovaného, resp. stavebního úřadu, žalobce úspěšně nezpochybnil – nevyjádřil se ani k rozdílům výšky oplocení či k existenci betonové podezdívky atd.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

32. Obdobně jako v rozsudku sp. zn. 10 A 84/2023 soud v této souvislosti žalobce upozorňuje na to, že soudní řízení správní ovládá dispoziční zásada, jejímž důsledkem je přezkum napadeného rozhodnutí toliko v mezích žalobních bodů. Znamená to též, že obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí. Soud není povinen, ale ani oprávněn za žalobce argumenty domýšlet (např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Soud proto ve stejné obecné rovině, v jaké žalobce svou námitku vznesl, konstatuje, že předložená projektová dokumentace z důvodu výše uvedených neodpovídá skutečnému provedení stavby, které se podává z fotodokumentace obsažené ve správním spise – popisuje tak jiný předmět řízení, než je skutečně stojící oplocení jižní části pozemku.
33. Za této situace tak soud, navzdory nedostatkům odůvodnění, ke zrušení napadeného rozhodnutí nepřistoupil. Soud přihlédl i k dosavadnímu průběhu řízení před stavebním úřadem a celkovému kontextu věci, v níž žalobce i v souvisejících řízeních obdržel několik výzev k odstranění vad (nejen) projektové dokumentace. Žalobce měl na obstarání odpovídající dokumentace více než dva roky, a to i vzhledem k tomu, že opakovaně žádal o prodlužování lhůt, omlouval se z jednání atd. Soud nenabyl dojmu, že by žalobce nebyl srozuměn s tím, jaké náležitosti má jeho žádost mít, naopak má za to, že se žalobce spíše snaží celou věc prodlužovat a zachovat tak aktuální stav.

VI. Závěr a náklady řízení.

34. S ohledem na vše výše vedené proto soud i přes zjištěná pochybení žalobu neshledal důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
35. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.
36. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu svých nákladů, neboť jim soud neuložil splnění žádné povinnosti a neshledal ani existenci žádných důvodů hodných zvláštního zřetele, jež by ospravedlnily jiný postup (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. října 2023

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.